

Lyžařský výcvik: 14. – 20. ledna 2024

„Hurá! Jedeme na hory.“
zaznívalo nadšené volání našich
žáků, když už seděli v autobuse,
lyžařská výstroj včetně kufrů byla
naložena a povinné zamávání
rodičům bylo odbyto.

Tak jako každoročně se i
letos naše škola spojila se ZŠ

Březnice a hromadně jsme v termínu
14. – 20. ledna 2024 vyrazili na lyžařský
výcvik na Šumavu do Železné Rudy.
V celkovém počtu 87 dětí jsme naplnili
2 autobusy. Z Mirovic jelo celkem 17
žáků. Ti z nás, co zažili loňský lyžák, se
nejvíce obávali, jaké sněhové podmínky
nás čekají. Bylo milé a příjemné vidět
zasněženou krajinu a hlavně bílé funkční
sjezdovky, i když upřímně, toho sněhu
mohlo být ještě určitě víc.

Hned první den čekala naše lyžaře – nelyžaře první zatěžkávací zkouška, a
to rozřazení do jednotlivých lyžařských družstev. Už jenom to, navléknout se do

oteplováků, bund, rukavic, šál a čepic bylo náročné. To ještě většina z nich netušila, jak bolí a tlačí zapnuté lyžařské boty a že s nimi opravdu nejde chodit jen tak na procházky. Proces, než se všech téměř 90 žáků nazulo do bot, pobralo lyže a hůlky a opatrnými kroky sešlo na kopeček vzdálený asi 500 metrů, trval celé skupině bezmála hodinu. O pády zde nebyla nouze. Naštěstí máme děti moc šikovné a už večer každý věděl,

který instruktor se ho ujme následující týden a těšil se na spoustu nových lyžařských zážitků. Celkem bylo 6 skupin s 9 instruktory, takže i těm, co potřebovali trénovat více individuálně, bylo vyhověno.

A co jsme za ten týden společně prožili? Spoustu radosti, zábavy a hlavně lyžování. S tím samozřejmě neodmyslitelně spojené pády, bolest, únavu, někdy i nachlazení nebo prostě jenom nechut k čemukoliv.

Každý den začínal stejně, a to v půl osmé milým budíčkem a končil v deset hodin, pro někoho nemilou večerkou. Mezitím jsme se opravdu nezastavili. Lyžování, oběd, polední klid (kterému netuším, proč se říká klid, protože do klidné hodinky po obědě měl chaos, řev a pobíhání po chodbách hotelu opravdu daleko) a opět lyže, lyže a lyže. Jednotlivé večery se celý tým vedoucích snažil dětem zpestřit, takže je čekalo nejen školení bezpečnosti na sjezdovkách a při pobytu na horách, ale i tanec na diskotéce, večer plný her a zábavy či tvoření, a dokonce i kulturní zážitek v podobě

filmového promítání. Uprostřed týdne jsme si udělali malý pěší výlet do Železné Rudy, A protože se konečně místo lyžáků mohly about naše botky, nikdo proti vycházce neprotestoval.

Každý z nás jel na hory s rozdílným lyžařským umem, ale všichni jsme se vraceli o dost šikovnější, někdo třeba už i jako perfektní lyžař, a hlavně s pocitem, že to lyžování fakt není věda a že je to vlastně strašně fajn věc.

A nakonec trochu bilance a čísel:

- celkem 2 autobusy, tj. 87 žáků
 - 17 žáků ZŠ Mirovice (11 žáků ze 7. třídy, 2 žákyně z 6. třídy a 4 žáci z 8. třídy)
 - 40 žáků ZŠ Březnice 7. třída a 30 žáků ZŠ Březnice 9. třída
- 9 lyžařských instruktorů, 1 zdravotník, 2 výchovní pracovníci
- uvařeno a snědno na hotelu celkem 2 142 snídaní, obědů a večeří
- na baru vypito 658 lahví limonád
- zlomené nohy: 0; zlomená srdce ??? snad 0
- odpadky: denně 4 velké pytle odpadků z pokojů

- průměrná venkovní teplota - 4 °C
- nadšení a spokojenost s kurzem 100 %

Děkuji všem lyžařům a lyžařkám a přeji jim hlavně radost z dalšího

A reakce účastníků zájezdu:

„Paní učitelko, my chceme jet zase. A že můžeme příští rok znovu? A bude sníh? A pojede znovu ten hezký instruktor? Bylo to dobrý, no. Fakt teď vím, že už nikdy nebudu lyžovat. Hned jdu naše přemluvit, že jedeme o prázdninách na lyže...“

Za tým lyžařů Iveta Trefná